

«Προσέχετε λοιπόν πώς να περιπατήτε ακριβώς όμως μη ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αἱ ημέραι είναι πονηραί» (Εφεσίους, ε': 15-16)

Όσο πλησιάζουμε στο τέλος του καλού αγώνα της πίστης, πρέπει σαν αναγεννημένοι χριστιανοί να ετοιμάζουμε τους εαυτούς μας όλο και περισσότερο, για την ημέρα που θα συναντήσουμε τον Κύριο. Δηλαδή να διακρίνουμε και να εκτελούμε το θέλημα του Κυρίου, μελετώντας το λόγο του Θεού και προσευχόμενοι διὰ του Αγίου Πνεύματος, όλο και περισσότερο, ἵστις ώστε να μην είμαστε ελλιπεῖς την ώρα εκείνη, αλλά να παρουσιαστούμε τακτοποιημένοι χωρίς ‘κηλίδα’ ή ‘ρυτίδα’, σαν νύφη στολισμένη για τον νυμφίο της. Αυτό πιστεύουμε ότι μας το παραγγέλλει ο ίδιος ο Κύριος όταν μας λέει: ‘Ας ήναι αἱ οσφύες σας περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ σεις ὄμοιοι με ανθρώπους, οἵτινες προσμένουσι τὸν κύριον αὐτῷ ν, πότε θέλει επιστρέψει εκ τῶν γάμων, διὰ να ανοίξωσιν ευθύς εἰς αὐτὸν όταν ἐλθῇ καὶ κρούσῃ. Μακάριοι οἱ δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθὼν ν ο κύριος θέλει ευρεῖ αγρυπνούντας. Αληθώς οι σας λέγω, ότι θέλει περιζωσθή καὶ καθίσει αὐτούς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ελθὼν ν εἰς τὸ μέσον θέλει υπηρετήσει αὐτούς. Καὶ εάν ἐλθῃ εν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ εν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῇ καὶ εύρῃ οὔτω, μακάριοι είναι οἱ δούλοι εκείνοι. Τούτο δε γινώσκετε, ότι εάν ἡξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο κλέπτης ἔρχεται, ἥθελεν αγρυπνήσει καὶ δεν ἥθελεν αφήσει να διορυχθῇ ο οίκος αὐτού. Καὶ σεις λοιπόν γίνεσθε ἐτοιμοί· διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται ο Υἱός του ανθρώπου’
(Λουκάς, ιβ': 35-40)

Αυτό που μπορούμε να πούμε, βεβαιότητα είναι ότι η σωστή πνευματική επαγρύπνηση και ετοιμασία του παιδιού του Θεού, ώστε να συναντήσει όπως πρέπει τον Κύριό του, αποδεικνύονται από τη σωστή εξαγορά του καιρού του, δηλαδή από τη διαχείριση του χρόνου του σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα ανθρώπων που έδειξαν έμπρακτα ότι εξαγόρασαν σωστά τον καιρό τους και είδαν να εκπληρώνονται οι επαγγελίες του Κυρίου στη ζωή τους. Τέτοια παραδείγματα είναι ο Συμεών και η Άννα. Διαβάζουμε σχετικά στη Καινή Διαθήκη:

«Καὶ ιδοὺ, ἦτο ἀνθρωπός τις ἐν Ἱερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεὼν

και ο ἀνθρωπος ούτος ἡτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ και Πνεύμα Ἅγιον ἡτο επ' αυτόν. Και ἡτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου, ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον πριν ίδη τον Χριστόν του Κυρίου. Και ἡλθε δια του Πνεύματος εις το ιερόν και ὅτε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν, δια να κάμωσι περὶ αυτού κατὰ την συνήθειαν του νόμου, αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού, και ευλόγησεν τον Θεόν και είπε, Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, το οποίον ητοίμασας ενώ πιον πάντων των λαών, φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραὴλ καὶ Και υπήρχε τις Ἄννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουρήλ, εκ της φυλής Ασήρ, αυτή ἡτο πολύ προβεβηκία εις ηλικίαν, ἡτις ἐζησε μετά του ανδρός αυτής επτά ἔτη από της παρθενίας αυτής. Και αυτή ἡτο χήρα ως ετών οκδοήκοντα τεσσάρων, ἡτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς. Και αύτη φθάσασα εν αυτή τη ώρᾳ, εδοξολόγει τον Κύριον, και ελάλει περὶ αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ» (Λουκάς, β' :25-32,36-38).

Ο Συμεὼν είχε την πληροφορία από το Ἅγιο Πνεύμα ότι θα ἐβλεπε τον Κύριο Ιησού ζωντανός και ἐδειξε με τη ζωή του, ότι δεν επαναπαύθηκε απλά στην επαγγελία που είχε, αλλά ετοίμασε τον εαυτό του για την συγκεκριμένη μέρα, ζώντας ευάρεστα στα μάτια του Θεού. Εξαγόρασε σωστά τον καιρό της παροικίας του στην Ιερουσαλήμ, γεγονός που αποδεικνύεται από τα χαρακτηριστικά που ο λόγος του Θεού του προσδίδει. Ὁπως διαβάσαμε ἡταν “δίκαιος”. Δίκαιος λογίζεται ο ἀνθρωπος που κάνει τη δικαιοσύνη του Θεού, δηλαδή το θέλημα του Θεού. Δηλαδή σε κάθε ώρᾳ της καθημερινότητάς του ο Συμεὼν κοιτούσε να πράττει αυτό που ο Θεός ανάφερε στο γραμμένο λόγο Του. Ἡταν επίσης “ευλαβής”. Ευλαβής είναι ο ἀνθρωπος που φοβάται και σέβεται τον Θεό, ακόμα και αν τα πράγματα στη ζωή του δεν πηγαίνουν ὡπως θα τα ἥθελε, ὡπως για παράδειγμα ἡταν ο Ιωάννης ο ποιός διατήρησε τον φόβο του Θεού παρά τα δεινά που του ἤρθαν (Ιωάννης, β' :3). Ο Συμεὼν “προσέμενε την παρηγορίαν του Ισραὴλ”, δηλαδή την ἐλευση του Κυρίου Ιησού. Δεν ξεχνούσε την επαγγελία που το Ἅγιο Πνεύμα του είχε δώσει, αλλά είχε στο νου και στη καρδιά του, το πότε θα συναντήσει τον Κύριο. Ακόμη αναφέρεται για τον Συμεὼν ότι “Πνεύμα Ἅγιον ἡτο επ' αυτόν”. Ὁπως γνωρίζουμε το Ἅγιο Πνεύμα δίνεται σε αυτούς που πειθαρχούν (Πράξεις, ε' :32), οπότε ο Συμεὼν ἡταν ἐνας ἀνθρωπος που πειθαρχούσε στο λόγο του Θεού και επειδή

ήταν ευάρεστος στον Θεό, ο Θεός τον πλήρωνε με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα έπαιξε καθοριστικό ρόλο, μιας και τον οδήγησε τη συγκεκριμένη μέρα και ώρα, όταν ο Ιωσήφ και η Μαρία πήγαν το παιδί Ιησού στο ιερό. Ο Συμεών, με τη ζωή του διατήρησε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος πάνω του, με αποτέλεσμα να εκπληρωθεί η επαγγελία που είχε να δει τον Σωτήρα Ιησού Χριστό πριν πεθάνει.

Όσο αφορά την Άννα, όπως διαβάζουμε ήταν “προφήτις”. Οι αληθινοί προφήτες του Κυρίου, μιλάνε πάντα κινούμενοι από το Άγιο Πνεύμα (Β' Πέτρου, α':21). Η Άννα είχε γνήσιο προφητικό χάρισμα, μιας και είχε φανέρωση από το Άγιο Πνεύμα, ότι το βρέφος Ιησούς ήταν ο Κύριος και Σωτήρας και γι' αυτό τον δοξολογούσε. Επιπλέον η Άννα “δεν απεμακρύνετο από τον ιερό, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς”

. Αυτή η επιλογή της στο να μην απομακρύνεται από το ιερό στάθηκε αιτία να δει τον Κύριο, την ίδια ώρα που Τον είδε ο Συμεών. Συνεπώς μπορούμε να πούμε, ότι εξαγόραζε σωστά τον καιρό της, έχοντας σαν πρώτη προτεραιότητα να πηγαίνει εκεί που ήταν η παρουσία του Θεού, με νηστείες και προσευχές, για όλα τα χρόνια της ζωής της.

Όσο αφορά εμάς σήμερα, ο λόγος του Θεού μας πληροφορεί ‘ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί’

(Β' Τιμόθεον, γ':1) και ότι

‘επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. Ο δε υπομείνας ἔως τέλους, ούτος θέλει σωθή’

(Ματθαίος, κδ':12,13). Γι' αυτό καλούμαστε όλα τα παιδιά του Θεού, να λάβουμε σοβαρά τις προειδοποιήσεις του Κυρίου και να αγρυπνούμε δια του Αγίου Πνεύματος στις προσευχές, ώστε να διαχειριζόμαστε σωστά τον χρόνο μας και να διακρίνουμε τις περιττές μέριμνες και ασχολίες που μας κλέβουν το χρόνο και με τη βοήθεια του Κυρίου να τις απορρίπτουμε από τη ζωή μας.

Σίγουρα αυτό δεν είναι εύκολο, μιας και η διαχείριση του χρόνου πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ισόβιων σπουδών των παιδιών του Θεού, σύμφωνα με το γραμμένο:

‘Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε ἀσπιλοί και αμώ μητοί ενώ πιον αυτού εν ειρήνῃ’

(Β' Πέτρ., γ':14).

Συνοψίζοντας λέμε ότι αυτός που εξαγοράζει σωστά τον καιρό του είναι σοφός, γιατί αυτό συνεπάγεται ότι φρονεί τα άνω και ετοιμάζεται να συναντήσει τον Κύριο Ιησού. Ο Κύριος ανταμείβει τον άνθρωπο που αγρυπνεί δεόμενος σε κάθε καιρό και του υπόσχεται ότι θα εκφύγει όλα

τα δεινά που πρόκειται να συμβούν και θα σταθεί μπροστά
Του(Λουκάς,κα':36). Ὁπως ο Συμεών και η Ἄννα, με την εξαγορά του
καιρού που ἔκαναν, ανταμείφθηκαν και είδαν τον Κύριο, ἐτσι και εμείς
αν εξαγοράζουμε τον καιρό μας, διατηρώντας τη παρουσία του Αγίου
Πνεύματος μέσα μας, είναι σίγουρο ότι και εμείς θα συναντήσουμε τον
Κύριό μας ἡ Ιησού, είτε μετά την απόθεση του φθαρτού μας
σκηνώ ματος, είτε ενώ ζούμε, μεταμορφούμενοι και αρπαγησόμενοι,
σε απάντησή Του στις νεφέλες στον αέρα (Α' Θεσσαλονικείς, δ':13-18).
Αμήν!